

[Udenrigsministeren.]

svenske forslag kunne således siges at gå i retning af at puste nyt liv i voldgiftstanken ved at tilpasse den de rådende vilkår, og forslaget gennemførelse kunne have betydning, at stater, som alene var rede til at acceptere en begrænset voldgiftsforpligtelse, ikke ville benytte sig af den i konventionens art. 34 hjemlede adgang til generelt at erklære, at de ikke vil være bundet af kapitlet om voldgift.

Da denne grundtanke fuldt ud var i overensstemmelse med Danmarks traditionelle bestræbelser til fordel for princippet om fredelig bilæggelse af tvistigheder, støttede man fra dansk side det svenske forslag, som dog ikke vandt fornøden tilslutning i ministerudvalget. Fra et specielt dansk synspunkt er der imidlertid intet betænkeligt ved at tilslutte sig konventionen, selv om man har bibeholdt den oprindelige udformning af art. 19, der svarer til voldgiftsbestemmelsen i generalaktens art. 21. Jeg henviser i øvrigt herved til konventionens art. 26, der bestemmer, at voldgiftsretten skal træffe sin afgørelse under iagttagelse af almindelige folkeretlige principper og under hensyn til parternes indbyrdes retigheder og forpligtelser som følge af traktater eller endelige retsafgørelser. Der er således ikke tale om, at en voldgiftsret vil kunne træffe rent diskretionære afgørelser.

Konventionen, som er blevet undertegnet af samtlige Europarådets medlemslande, trådte i kraft den 30. april 1958, efter at Sverige som det andet land havde deponeret sit ratifikationsinstrument. I forvejen havde Norge ratificeret, og konventionen er desuden senere blevet ratificeret af Nederlandene. Sverige og Nederlandene har ikke kunnet tiltræde kapitlet om voldgift.

Da Danmark som nævnt altid har fulgt den linje at anerkende voldgiftsforpligtelser uden forbehold, og da vi allerede efter en række gældende overenskomster er bundet til voldgiftsbehandling af interesselister, finder jeg ikke grund til, at Danmark begrænser sin ratifikation, således som Sverige og Nederlandene har gjort det, men mener, at vi ligesom Norge kan ratificere konventionen som helhed. Jeg tillader mig derfor at anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 6. marts, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Valg af en stedfortræder til folketingets Grønlandsudvalg* (i stedet for Alfred Jørgensen).

2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg (vedrørende hjælp til enlige mødre)

og

forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. [Vedrørende lovforslaget om pension og hjælp til enker m. fl.]

3) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring i lov om sygehusvæsenet m. v.

og

forslag til lov om ændring i lov om statsstøtte til behandling og pleje af tuberkulose m. m.

4) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen m. v.

5) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v.

6) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg [vedrørende den mellemkommunale refusion].

7) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om folkeforsikring [vedrørende den mellemkommunale refusion].

8) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. [vedrørende den mellemkommunale refusion].